

i Vejen for at give Cyklisterne Lov til ogsaa at køre der. Hvis de have nogen Virkning paa Vejene, saa bane de dem og gøre dem bekvemme. Derfor kan der ikke af Hensynet til Vejenes Beskaffenhed og den Indflydelse, denne Færdsel har paa Vejene, med Rette gøres nogen særlig Ret gældende for Vejbestyrelsen. Derimod er der naturligvis Grund til at tage alle mulige Forsigtighedsregler over for alle de andre vejfarende. Men det synes jeg ogsaa, der er gjort her.

Det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Høst) synes i det hele taget at være meget ubillig stemt mod Benyttelsen af Cykler. Han fremhævede, at det efter hans Mening vilde være utilraadeligt at give Politimesteren Lov til at tillade Vædderidt paa Vejene. Jeg sværmer ikke meget for Vædderidt, men jeg tror dog, at man ikke burde absolut forbyde Kraftprøver mellem Ungdommen paa Veje, hvor det ingen Skade gør. Jeg kan ikke give det ærede Medlem Ret i, at det skulde tale til Ugunst for saadanne Vædderidt, at der foreligger et enkelt Tilfælde, hvor en af Deltagerne har stjaalet sin Maskine. — Det ærede Medlem kunde heller ikke finde sig i, at Cyklisterne under særlige Omstændigheder fik Lov til at benytte Gangstierne; de burde være alene for gaaende. Naturligvis bør der ved deres Benyttelse tages alt muligt Hensyn til de gaaende, og der er jo heller ingen, der tænker paa at ville jage de gaaende bort fra dem. Fik Cyklisterne Lov til at benytte Gangstierne, skulde de ogsaa pænt ride udenom, naar de møde en gaaende eller naa ham bagfra, og hvis de volde de gaaende Skade, komme de naturligvis til at erstatte det. Men enhver, der har lidt Erfaring i de Forhold, ved, at der kan være lange Strækninger med Gangsti, der ligge hen ganske tomme, og hvor det ikke kunde gøre den fjerneste Skade, om en Cyklist benyttede den, og der synes mig ikke at være det mindste at indvende mod at give ham Tilladelse dertil, naar Vejene ere ufremkommelige. — Det ærede Medlem sluttede med at henstille, om man ikke skulde benytte Løjligheden til at paalægge Cyklerne en Skat. Jeg forstod ham saaledes, at denne Skat dog ikke skulde gælde de Cyklister, der bruge deres Maskiner til Forretningsbrug, men kun dem, der bruge dem til Fornøjelse. Det ærede Medlem klagede gentagne Gange over Uklarhed og Ubestemthed i Lovforslagets Udtryk. Men jeg gad vide, hvorledes det ærede Medlem vil sætte Skel imellem dem, der bruge Maskinerne til Nytte, og dem, der kun

bruge Maskinerne til Fornøjelse. Jeg antager, det vil være umuligt. Jeg for min Del bruger Maskinen til begge Dele, og jeg antager, at de fleste Cyklister vilde være i dette Tilfælde. At belægge alle Cyklister med Skat, tror jeg dog vilde være utilraadeligt. Cyklens Brug medfører i det hele taget Udgifter nok for den, der bruger den. Og hvis der skulde være Skat paa Cyklerne, er jeg bange for, at den vilde falde temmelig ulige, navnlig naar man ser hen til, at en saadan Skat helst burde ramme efter Formue og Løjlighed. — Derimod skulde jeg ikke have noget imod — og jeg tror, at det er det eneste Punkt, hvori jeg kan være enig med det ærede Medlem — at man forbød Totalisatoren ved Banevæddeløb. Men da det kun er et Par Aar siden, at Rigsdagen blev enig om at give en saadan Lov for derved at redde en lille Indtægt for Statskassen, tvivler jeg noget om, at man allerede nu skulde være tilbøjelig til at forbyde det.

Jeg kan altsaa kun anbefale dette lille Lovforslag til velvillig Behandling. Jeg tror, at enten man personlig er vel stemt mod Cyklen som Befordringsmiddel eller ikke, vil man erkende, at den nu benyttes i et saadant Omfang, at det ganske sikkert ikke vil blive let at indskrænke dette, men at det snarere vil vokse, idet Cyklen bruges ikke blot til Fornøjelse, som det er blevet fremhævet, men ogsaa af Forretningsfolk, Haandværkere, handlende, Læger, Journalister og mange andre. Jeg vilde for mit Vedkommende meget beklage, om man gennem Lovgivningsbestemmelser skulde komme til at lægge Hindringer i Vejen for en sund Udvikling af denne Benyttelse af et saa hensigtsmæssigt Befordringsmiddel. Jeg for mit Vedkommende kender ikke noget mere oplivende, noget mere forfriskende, end naar man kan tage sig en Tur i frisk Luft paa sin Maskine, og jeg tror ogsaa, at det af Hensyn til Ungdommens Opdragelse og Udvikling har sin Betydning; at man inden for rimelige Grænser giver denne Sport Lov til at udvikle sig.

Oct. Hansen: Det ærede Medlem, som nu satte sig, har i alt væsentligt udtalt, hvad jeg kunde ønske at udtale. Der er blot et enkelt Punkt, som har spillet en betydelig Rolle under Diskussionen i det andet Ting, som jeg kunde ønske at sige et Par Ord om. Det maa jo indrømmes fra alle Sider, at det er forbundet med meget store Ulemper, at der gives for-